

дова човѣкъ тѣ; той на здраво вѣрова, че нѣма на свѣтъ тѣ та-
кѣва тежка работа, на конато да не може човѣкъ да ѝ сподвие.
Холандецъ тѣ се бои най-много отъ нечистота, отъ безреднина
и отъ лѣнивостъ; той знае, че отъ тѣхъ излизатъ всички ти по-
роци, сиромашество то и невѣжество то.

И Е Р У С А Л И М Ъ.

Кога зехми да се искачовами на славни ти стрѣмнини на
Иудеа, стори ми се, че зехъ да дишамъ по-свободно. Слѣдъ
малко, искачихми се на планината и стигнахми при старити
развалини на *Латрунъ*, дѣто, както казоватъ, родилъ се је раз-
бойникъ тѣ, който билъ распънатъ отъ дѣната страна на Спа-
ситель тѣ и комуто, отъ едно въздѣхновение, рай тѣ се отво-
рилъ. Прѣкрѣстихми се и прѣминахми покрай него; на замино-
ване мнозина отъ насъ изрекоха на умъ тѣ си: „Помени ме, Го-
споди, въ царство то си!“

Планински ти долове ставаха на всѣка минута по-тѣсни
и по живописни; хубавий дѣхъ на шипката и на едно бѣло
цвѣтие се разнасеше по въздухъ тѣ; стада пасѣха по стрѣмни ти
брѣгове. Слѣдъ три часа пѣтъ слѣзохми въ тѣсний дефилей,
който има най-дивъ изгледъ, и тамъ се поспрѣхми. Иудейски ти
планини прѣдставетъ една чудна вдѣхновителна картина. По-
нататѣкъ, нѣколко стари маслинѣни и смокинѣни дрѣвета дѣ-
летъ Рамла отъ Иерусалимъ. На два кладенца се еспирахми, та
пихми вода и напоихми коне ти. Часове ти заминаваха и азъ съ
четире очи гледахъ да вида светий градъ. Планини ти се виж-
даха по-диви и по-голи, нѣ по сивити скали се зеленѣеше при-
патенъ мѣхъ. На нѣкоя мѣста пѣтъ тѣ бѣше много лошъ, та ко-
не ти мѣчно миноваха. Кога се искачовахми отъ планина на
планина, все гледахъ да вида Иерусалимъ; нѣ непрѣстайно се
испрѣчоваха планини прѣдъ мене, които се виждаха по-чървени-
кави. Менѣ зе да става криво, че нѣма да вида денѣ светий
градъ; азъ заминахъ напрѣдъ и оставихъ другарити си назадъ;
въ това врѣме ме срещна единъ арапинъ и, като ме видѣ, че
желаа да вида по-скоро светий градъ, рече ми; *още малко!*
още малко! — Това ме зарадова много; азъ му благодарихъ
и си замгнахъ. Слѣдъ малко се искачихъ на врѣхъ тѣ и отпе-
днажъ се показа Иерусалимъ! Азъ слѣзохъ отъ конь тѣ, колѣ-
ничихъ на земята и поронихъ слѣзи. Тукъ познахъ Илеон-